

פרשת צו

אם על תודה יקריבנו (ז, יב)

ידוע היה שבדרך כלל נמנע רבי ישראל מאיר הכהן מראדין, בעל ה"חפץ חיים", לתת ברכות. מסרב היה בתואנות שונות.

שונה הדבר היה במקרים בהם הרגיש ה"חפץ חיים" רגש של "הכרת הטוב" למאן דהוא, או אז היה מברכו מכל הלב וברכותיו של הצדיק נתקיימו במלואן.

סיפר לי אחד מאחרוני הישיבה בראדין, רבי יהושע לוי, שכאשר הגיע ה"חפץ חיים" לכנסיה הגדולה שהתקיימה בוינא בחודש אלול של שנת תרפ"ג, נדחקו הציבור לחזות בבואו של קדוש ישראל עד כדי כך שה"חפץ חיים" לא היה יכול להיכנס לאולם מחמת הצפיפות והדוחק.

אחי הגדול - סיפר רבי יהושע - היה בחור גדול וחזק והוא סייע ותמך ביד ה"חפץ חיים" בין ההמון עד שהכניסו אל האולם.

פנה החפץ חיים" אליו וברכו בקול: הקדוש ברוך הוא יעזור שתאריך ימים ושנים! ואכן - סיפר רבי יהושע - מכח ברכתו של הצדיק, אחי האריך ימים עד גיל מאה ושש שנים! ו

מקור: וקראת לשבת עונג